

ส่วนที่ ๑ บทนำ

๑. การวิเคราะห์ความเสี่ยงในการเกิดการทุจริตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์ความเสี่ยงในการเกิดการทุจริตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการบ่งชี้ความเสี่ยงของการทุจริตที่มีอยู่ในองค์กรโดยการประเมินโอกาสของการทุจริตที่อาจเกิดขึ้น ตลอดจนบุคคลหรือหน่วยงานที่อาจเกี่ยวข้องกับการกระทำทุจริต เพื่อพิจารณาว่าการควบคุมและการป้องกันการทุจริตที่มีอยู่ในปัจจุบันมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลหรือไม่

การทุจริตในระดับท้องถิ่น พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการขยายตัวของการทุจริตในระดับท้องถิ่น ได้แก่การกระจายอำนาจลงสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แม้ว่าโดยหลักการแล้วการกระจายอำนาจมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อให้บริการต่างๆ ของรัฐสามารถตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนมากขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่ในทางปฏิบัติทำให้แนวโน้มของการทุจริตในท้องถิ่นเพิ่มมากยิ่งขึ้นเช่นเดียวกัน

ลักษณะการทุจริตในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำแนกเป็น ๗ ประเภท ดังนี้

๑) การทุจริตด้านงบประมาณ การทำบัญชี การจัดซื้อจัดจ้าง และการเงินการคลัง ส่วนใหญ่เกิดจากการละเลยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒) สภาพหรือปัญหาที่เกิดจากตัวบุคคล

๓) สภาพการทุจริตอันเกิดจากช่องว่างของกฎระเบียบและกฎหมาย

๔) สภาพหรือลักษณะปัญหาของการทุจริตที่เกิดจากการขาดความรู้ความเข้าใจและขาดคุณธรรมจริยธรรม

๕) สภาพหรือลักษณะปัญหาที่เกิดจากการขาดประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบ

๖) สภาพหรือลักษณะปัญหาของการทุจริตที่เกิดจากการตรวจสอบขาดความหลากหลายในการตรวจสอบ จากภาคส่วนต่างๆ

๗) สภาพหรือลักษณะปัญหาของการทุจริตที่เกิดจากอำนาจ บารมี และอิทธิพลท้องถิ่น

สาเหตุและปัจจัยที่นำไปสู่การทุจริตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถสรุปเป็นประเด็นได้ ดังนี้

๑) โอกาส แม้ว่าในปัจจุบันมีหน่วยงานและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแต่พบว่ายังคงมีช่องว่างที่ทำให้เกิดโอกาสของการทุจริต ซึ่งโอกาสดังกล่าวเกิดขึ้นจากการบังคับใช้ กฎหมายที่ไม่เข้มแข็ง กฎหมาย กฎระเบียบไม่รัดกุม และอำนาจหน้าที่โดยเฉพาะข้าราชการระดับสูงก็เป็นอีกโอกาสหนึ่งที่ทำให้เกิดการทุจริต

๒) สิ่งจูงใจ เป็นที่ยอมรับว่าสภาวะทางเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นเรื่องของวัตถุนิยม สังคมทุนนิยม ทำให้คนในปัจจุบันมุ่งเน้นที่การสร้างควมร่ำรวย ด้วยเหตุนี้จึงเป็นแรงจูงใจให้เจ้าหน้าที่มีแนวโน้มที่จะทำพฤติกรรมการ ทุจริตมากยิ่งขึ้น

๓) การขาดกลไกในการตรวจสอบความโปร่งใส การทุจริตในปัจจุบันมีรูปแบบที่ซับซ้อนขึ้น โดยเฉพาะการทุจริตในเชิงนโยบายที่ทำให้การทุจริตกลายเป็นความชอบธรรมในสายตาของประชาชนขาดกลไกการตรวจสอบความโปร่งใสที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงเป็นการยากที่จะเข้าไปตรวจสอบการทุจริตของบุคคลเหล่านี้

๔) การผูกขาด ในบางกรณีการดำเนินงานของภาครัฐ ได้แก่ การจัดซื้อ-จัดจ้าง เป็นเรื่องของการผูกขาด ดังนั้นจึงมีความเกี่ยวข้องเป็นห่วงโซ่ผลประโยชน์ทางธุรกิจ ในบางครั้งพบบริษัทมีการให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่เพื่อให้ตนเองได้รับสิทธิในการดำเนินงานโครงการของภาครัฐ รูปแบบของการผูกขาด ได้แก่ การผูกขาดในโครงการก่อสร้างและโครงสร้างพื้นฐานภาครัฐ

๕) การได้รับค่าตอบแทนที่ไม่เหมาะสม รายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย ความยากจนถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ข้าราชการมีพฤติกรรมการทุจริต เพราะความต้องการที่จะมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ทำให้เจ้าหน้าที่ต้องแสวงหาช่องทางเพื่อเพิ่ม “รายได้พิเศษ” ให้กับตนเองและครอบครัว

๖) การขาดจริยธรรม คุณธรรม ในสมัยโบราณ ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นคุณธรรมที่ได้รับการเน้นเป็นพิเศษถือว่าเป็นเครื่องวัดความดีของคน แต่ในปัจจุบันพบว่าคนมีความละอายต่อบาปและเกรงกลัวบาปน้อยลงและมีความเห็นแก่ตัวมากยิ่งขึ้น มองแต่ประโยชน์ส่วนตนเป็นที่ตั้งมากกว่าที่จะยึดผลประโยชน์ส่วนรวม

๗) มีค่านิยมที่ผิด ปัจจุบันค่านิยมของสังคมได้เปลี่ยนจากยกย่องคนดี คนที่มีความซื่อสัตย์สุจริต เป็นยกย่องคนที่มีเงิน คนที่เป็นเศรษฐี มหาเศรษฐี คนที่มีตำแหน่งหน้าที่การงานสูง ด้วยเหตุนี้ผู้ที่มีค่านิยมที่ผิด เห็นว่าการทุจริตเป็นวิถีชีวิตเป็นเรื่องปกติธรรมดา เห็นคนชื้อเป็นคนซื่อ เห็นคนโกงเป็นคนฉลาด ย่อมจะทำให้ การทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวง โดยไม่มีความละอายต่อบุญและบาป และไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายของบ้านเมือง

การวิเคราะห์ความเสี่ยงการทุจริตขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวถนน

การวิเคราะห์ความเสี่ยงการทุจริตขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวถนน โดยใช้หลักการของ SWOT Analysis ดังนี้

จุดแข็ง (Strength)

๑) การปฏิบัติราชการมีกรอบและแนวทางตามที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยงานนั้น และหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ซึ่งเกี่ยวข้องกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

๒) องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ทำให้มีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายสามารถเป็นเจ้าของทรัพย์สินได้ เป็นโจทก์หรือจำเลยได้ รวมทั้งได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย

๓) แผนพัฒนาท้องถิ่นมาจากสภาพปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน/หมู่บ้านอย่างแท้จริง โดยผ่านเวทีประชุมประชาคมระดับหมู่บ้านและระดับตำบล แล้วเสนอต่อคณะกรรมการการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นและสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหัวถนนตามลำดับ

๔) การจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม งบประมาณเงินสะสม ใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นแนวทางในการจัดทำงบประมาณ มีความสอดคล้องกับสถานะการคลัง

๕) การเบิกจ่ายงบประมาณ เป็นไปตามข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และหรือเบิกจ่ายจากเงินสะสม เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยงานนั้นและหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

๖) การบริหารราชการภายในองค์กร มีการแบ่งส่วนการบริหารราชการตามภารกิจ หน้าที่แยกเป็น สำนักงานปลัด กองคลัง กองช่าง และกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

๗) การมอบหมายหน้าที่ในการปฏิบัติราชการของแต่ละส่วนราชการ มีคำสั่งมอบหมายงานในหน้าที่ของแต่ละตำแหน่ง และหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทน

๘) การปฏิบัติราชการในตำแหน่ง หน้าที่ มีบันทึกข้อตกลงการปฏิบัติราชการและมีแบบประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่น เป็นเครื่องมือในการควบคุม กำกับกับการปฏิบัติราชการของเจ้าหน้าที่รายบุคคล

๙) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้ทราบโดยทั่วกัน เช่น ระบบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ (EGP) เว็บไซต์หน่วยงาน เฟสบุ๊ก ไลน์ บอร์ดประชาสัมพันธ์ หอกระจายข่าวของหมู่บ้านและของหน่วยงาน

จุดอ่อน (Weakness)

- ๑) การมีอิสระทางการบริหารจัดการภายในองค์กร มีความเสี่ยงต่อการใช้อำนาจโดยมิชอบบนพื้นฐานกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยกรนั้นและหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด
- ๒) การมีอำนาจทางการบริหารโดยอิสระ มีความเสี่ยงต่อการใช้อำนาจโดยมิชอบในการทุจริต
- ๓) การพิจารณาปัญหาความเดือดร้อนและความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ที่เสนอเข้าไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่นจะให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานซึ่งใช้งบประมาณจำนวนมาก
- ๔) การพิจารณาคัดเลือกโครงการพัฒนาเพื่อจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี กรณีด้านโครงสร้างพื้นฐาน ให้สมาชิกสภาท้องถิ่นใช้สิทธิทางการบริหารเพื่อคัดเลือกโครงการพัฒนาในพื้นที่ของตนเอง ทำให้บางโครงการไม่สอดคล้องกับปัญหาความเดือดร้อนในภาพรวม
- ๕) การปฏิบัติราชการของเจ้าหน้าที่บางรายไม่มีความรู้ ความเข้าใจและไม่สนใจเกี่ยวกับกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยกรนั้นและหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด อาจก่อให้เกิดช่องว่างในการการทุจริตได้
- ๖) ระบบอุปถัมภ์ในระบบราชการ การรักษาวินัยข้าราชการ อาจส่งผลให้มีการใช้ช่องว่างของกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับในการกระทำการทุจริต
- ๗) การบังคับใช้กฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องไม่เข้มแข็ง ทำให้เจ้าหน้าที่ไม่เห็นความสำคัญของการรับผิดทางวินัยข้าราชการ ความรับผิดชอบกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และมีความเห็นแก่ตัวโดยมองประโยชน์ส่วนตนเป็นที่ตั้งมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม

โอกาส (Opportunity)

- ๑) การกำกับ ดูแลการบริหารจัดการในองค์กรให้อยู่บนพื้นฐานกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยกรนั้นและหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด
- ๒) การป้องกันการทุจริต และส่งเสริมการพัฒนาหลักคุณธรรม จริยธรรม และความซื่อสัตย์สุจริตของข้าราชการฝ่ายการเมือง ข้าราชการฝ่ายประจำ ลูกจ้าง และพนักงานจ้าง
- ๓) ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยกรนั้นและหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้กับข้าราชการฝ่ายการเมือง และข้าราชการฝ่ายประจำ ลูกจ้าง และพนักงานจ้าง
- ๔) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการปฏิบัติราชการ
- ๕) เสริมสร้างกระบวนการตรวจสอบการบริหารงานและปฏิบัติราชการ

ภัยคุกคาม (Threat)

- ๑) ระบบอุปถัมภ์ในสายการบังคับบัญชาที่สูงกว่า หรือหน่วยงานที่กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่กระจายอำนาจอย่างแท้จริง
- ๒) ระบบเครือข่ายที่แอบแฝงอยู่ในระบบอุปถัมภ์ของระบบราชการ
- ๓) ผู้มีอำนาจ ผู้มีบารมี มีอำนาจและสิทธิในการบังคับบัญชาข้าราชการแบบมีนัยแอบแฝง
- ๔) หนังสือสั่งการต่างๆ เป็นการชักจูงแนวทางปฏิบัติ ไม่ใช่ข้อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ทำให้มีช่องว่างในการทุจริตได้

๕) นโยบายรัฐบาล กระทรวง กรม ที่มีหนังสือสั่งการเร่งด่วนให้ดำเนินการในทันทีและต้องแล้วเสร็จโดยเร็วพร้อมทั้งรายงานผลการดำเนินงานทันที ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการปฏิบัติราชการหรืออาจส่งผลให้มีช่องว่างในการทุจริตได้

๖) วัฒนธรรมการดำรงชีวิตในท้องถิ่น มีความต้องการเฉพาะหน้า ไม่คำนึงถึงผลกระทบในระยะยาวหรือในอนาคต โดยใช้ความรู้สึกในอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายนั้นนำมาใช้สิทธิ์เพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ต้องการและสร้างอำนาจ บารมีและชื่อเสียง

๒. หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในประเทศไทยเป็นปัญหาเรื้อรังที่ทวีความรุนแรงและสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ เพราะเป็นต้นเหตุในการขัดขวางการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง และเกิดขึ้นทุกภาคส่วนในสังคมไทย ได้แก่ ภาคการเมือง ภาครัฐการ โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมักถูกมองจากภายนอกสังคมว่าเป็นองค์กรที่เอื้อต่อการทุจริตคอร์รัปชัน ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อความโปร่งใสและความศรัทธาต่อระบบการปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งผลให้ภาพลักษณ์ของประเทศไทยเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันมีผลในเชิงลบ ที่ผ่านมามีประเทศไทยได้พยายามปราบปรามการป้องกันการทุจริต โดยการเป็นประเทศภาคีภายใต้อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต (United Nations Convention Against Corruption -UNCAC) พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยจัดตั้งองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ได้แก่ คณะกรรมการป้องกันปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งได้จัดทำยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ปัญหาการทุจริตในประเทศไทยไม่มีแนวโน้มลดลงเนื่องจากสาเหตุที่ทำให้การทุจริต ประกอบด้วย

๑. ปัจจัยทางด้านพื้นฐาน

๒. โครงสร้างสังคม ได้แก่ พื้นฐานของสังคมอุปถัมภ์ที่ทำให้สังคมไทยยึดติดกับการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน โดยเฉพาะในหมู่ญาติพี่น้อง และพวกพ้อง

๓. การยึดติดกับกระแสบริโภคนิยม วัตถุนิยม ติดความสบาย ยกย่องคนที่มีเงินและมีอำนาจ

๔. คนไทยบางส่วน มองว่าการทุจริตคอร์รัปชันเป็นเรื่องปกติที่ยอมรับได้

ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ เห็นชอบร่างยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ดังนี้

วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยใสสะอาด ไทยทั้งชาติต้านทุจริต (Zero Tolerance & Clean Thailand)”

พันธกิจ

“สร้างวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริต ยกย่องธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทุกภาคส่วน แบบบูรณาการและปฏิรูปกระบวนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตทั้งระบบให้มีมาตรฐานสากล”

ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ได้กำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานหลักออกเป็น ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกย่องเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริต
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต

ตามคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ เรื่อง มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบ กำหนดให้ทุกส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ กำหนดมาตรการหรือแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบในส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ โดยมุ่งเน้นการสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารงาน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการตรวจสอบ เผื่อระวัง เพื่อสกัดกั้นมิให้เกิดการทุจริตประพฤติมิชอบได้

ทั้งนี้กระทรวงมหาดไทย มีนโยบายการดำเนินการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบโดยแปลงไปสู่การปฏิบัติเป็น พันธกิจ “มหาดไทย ใส่สะอาด” ซึ่งมี ๓ ภารกิจหลัก ได้แก่ การส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลในเชิงปฏิบัติ ป้องกันปราบปรามการทุจริตอย่างเข้มข้น และสนับสนุนให้มี “อำเภอใสสะอาด” และ “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใสสะอาด” ในจังหวัด

เพื่อให้การขับเคลื่อนการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ โดยส่งเสริมการมีวินัย โปร่งใส ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริตและยุติธรรม องค์กรบริหารส่วนตำบลหัวถนนจึงจัดทำ “แผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต” เพื่อกำหนดแนวทางการขับเคลื่อนด้านการป้องกันการทุจริตผ่านโครงการ/กิจกรรม/มาตรการ ต่างๆ ที่เป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน อันจะนำไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการป้องกันการทุจริตอย่างแท้จริง

๓. วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผน

- ๑) เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลหัวถนนใช้เป็นกรอบและแนวทางในการขับเคลื่อนมาตรการป้องกันการทุจริตขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวถนน
- ๒) เพื่อส่งเสริม/เสริมสร้างให้บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวถนนปฏิบัติราชการโดยยึดหลักธรรมาภิบาลมาตรฐานทางคุณธรรม จริยธรรม และการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
- ๓) เพื่อส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการติดตามตรวจสอบการทุจริตในภาครัฐ เสริมสร้างและพัฒนาเครือข่ายในการติดตามและตรวจสอบการทุจริตในภาครัฐให้มีความเข้มแข็ง
- ๔) เพื่อให้ระบบ และกลไกในการป้องกันและตรวจสอบมิให้เกิดการทุจริต หรือการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบในการปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวถนน
- ๕) เพื่อให้ทุกภาคส่วนรู้เท่ากัน ร่วมคิดการป้องกันการทุจริต โดยมีการพัฒนาศักยภาพและคุณธรรม จริยธรรมของบุคลากรด้านการป้องกันการทุจริตอย่างทั่วถึง

๔. เป้าหมาย

- ๑) ข้าราชการฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวถนน ตลอดจนประชาชน มีจิตสำนึกในเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใสเป็นธรรม ไม่ใช้ตำแหน่งหน้าที่ไปในทางที่มีชอบทุกฝ่าย
- ๒) องค์กรบริหารส่วนตำบลหัวถนนมีระบบ/มาตรการ การปฏิบัติงานที่สามารถป้องกันปัญหา เกี่ยวกับการทุจริตของทางราชการ และสามารถจัดการกับกรณีการทุจริตอย่างรวดเร็ว โปร่งใส มีให้ข้าราชการอื่นใช้เป็นเยี่ยงอย่าง
- ๓) หน่วยงานสามารถประสานความร่วมมือในองค์กรและภายนอกองค์กรในการป้องกันการทุจริตภาครัฐ

๔) องค์การบริหารส่วนตำบลหัวถนนสามารถพัฒนาระบบและกลไกในการตรวจสอบ ควบคุม และถ่วงดุลการใช้อำนาจให้เหมาะสม

๕) องค์การบริหารส่วนตำบลหัวถนน พัฒนาบุคลากรผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันการทุจริต รวมถึงการลดโอกาสในการกระทำการทุจริตจนเป็นที่ยอมรับจากทุกภาคส่วน

๕. ประโยชน์ของการจัดทำแผน

๑) ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลหัวถนน ได้แสดงเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้าน การทุจริตต่อสาธารณชนอย่างเป็นรูปธรรม

๒) ผู้บริหาร/สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหัวถนน ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวถนน มีจิตสำนึกในการปฏิบัติงานเพื่อประชาชนมีความซื่อสัตย์ สุจริต ปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใส

๓) องค์การบริหารส่วนตำบลหัวถนนมีระบบป้องกันการทุจริตในรูปแบบของโครงการ/ กิจกรรม/มาตรการตามหลักธรรมาภิบาลและสอดคล้องยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเพื่อสกัดกั้นและลดปัญหาการทุจริต มีระบบการบริหารราชการที่มีความโปร่งใสเป็นธรรม ตรวจสอบได้

๔) ประชาชนสามารถเข้าตรวจสอบ กำกับดูแล การมีส่วนร่วมการดำเนินงานในการต่อต้าน การทุจริตขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวถนนจากแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริตที่แสดงไว้ต่อสาธารณชน

๕) องค์การบริหารส่วนตำบลหัวถนนได้รับการยอมรับจากทุกภาคส่วนราชการ ประชาชน ในการป้องกันการทุจริต